

k výplatě mezd. Obžalovaní doznali ostatně sami, že po vybrání částky 1.500 Kč, o niž jde, zůstalo na běžném účtě firmy A. u spořitelny v G. pouze saldo ve výši 625 Kč 80 h, a zmateční stížnost připouští, že o takovém jednání (zpronevěře) by bylo lze mluvit, pokud ono saldo by bývalo nižší než 1.500 Kč. Okolnost, že pachatel měl prý možnost kdykoli d o d a t e č n ě škodu nahradit, může pak vyloučit zlý úmysl po případě ohledně zadržení, nikoli ohledně přivlastnění (rozh. č. 3899 Sb. n. s.).

Plyne proto z uvedených důvodů, že zmateční stížností zdůrazňovaná možnost dodatečné náhrady škody, nemohla by vyloučit zlý úmysl, k němuž stačí, že pachatel věděl, že porušuje dispoicí s věcí, svěřenou mu za určitým účelem, důvěru svěřitelovu. Toto vědomí protiprávnosti plyne z vlastního doznání obžalovaných, že měli představu, že vyzdvižené peníze musí vrátit.

Čís. 6052.

K § 85, písm. a) tr. zák.

Byla-li cizí věc pachatelovým činem úplně zničena, rovná se výše škody hodnotě věci před zničením.

Byla-li věc jen poškozena, rovná se výše škody majetkové újmě, dané rozdílem mezi hodnotou, jakou měla věc před poškozením, a hodnotou, jakou má po něm.

Výše nákladů na opravu věci může být jen pomůckou pro zjištění tohoto rozdílu; přihlídnouti možno však jen k nákladům potřebným k opravě, kterou se věc ve všech směrech uvede ve stejný stav, v jakém byla před poškozením.

(Rozh. ze dne 27. listopadu 1937, Zm I 912/37.)

Obžalovaný, znaje dobře místní poměry v tovární budově, v níž se nepracovalo a která byla stále uzamčena, otevřel si násilím dveře do strojovny a vnikl dovnitř. Ve strojovně poškodil parní stroj tím způsobem, že různé jeho součástky, zejména měděné trubky, násilně zulámal a část silnějších trubek klíčem odšrouboval. Měděné trubky potom kladivem roztloukl a součástky a trubky, tímto způsobem odmontované a znehodnocené, jejichž cena podle zjištění nalézacího soudu dohromady již nepřevyšovala 500 Kč, prodal obchodníku se starým železem. **N a l é z a c í s o u d** uznal za to obžalovaného vinným přestupkem zlomyslného poškození cizího majetku podle § 468 tr. zák. a přestupkem krádeže podle § 460 tr. zák.

N e j v y š š í s o u d zamítl zmateční stížnost státního zastupitelství, která napadala rozsudek nalézacího soudu jen potud, pokud byl obžalovaný namísto zažalovaného zločinu veřejného násilí zlomyslným poškozením cizího majetku podle § 85, písm. a) tr. zák. uznán vinným jen přestupkem podle § 468 tr. zák.

Z d ů v o d ů:

Jak je patrné z rozsudkových důvodů, shledal nalézací soud přes to, že výše nákladů za opravu poškozeného stroje včetně montáže byla znaleckým svědkem odhadnuta částkou 2.700 Kč, v činu obžalovaného jen skutkovou podstatu přestupku podle § 468 tr. z., poněvadž podle výsledků průvodního řízení nemohl vzhledem k tomu, že stroj byl velmi zanedbán, spolehlivě zjistiti, že škoda převyšuje 2.000 Kč, při čemž vycházel z právního názoru, že se škoda musí vypočítati v poměru tehdejší ceny parního stroje jako stroje již upotřebeného, nikoli v poměru cen nových součástek, z nichž vycházel znalecký svědek, ježto jinak by byl poškozený obohacen.

Tento názor považuje zmatečnící stížnost, uplatňující zmatek podle čís. 10 § 281 tr. ř., za právně mylný a dovozuje v tomto směru, že škodou ve smyslu § 85 a) tr. z. dlužno rozuměti nejen všechny škodlivé změny, jež z činu obžalovaného vznikly na parním stroji, nýbrž i náklady, které bude třeba vynaložiti k tomu, aby stroj byl přiveden do upotřebitelného stavu, v jakém byl před pachatelovým zásahem (§ 1323 obč. zák.). Těmito vývody ve spojení s poukazem na výši těchto nákladů, udanou znaleckým svědkem částkou 2.700 Kč, míní stížnost zřejmě vyjádřiti, že i když šlo o stroj upotřebený, nutno při výpočtu škody vycházeti z cen nových součástek, jichž je třeba, aby stroj byl zase uveden do stavu upotřebitelného a že proto nalézací soud právně pochybil, pokud zastával názor, že škodu lze vypočítati toliko v poměru ceny, kterou měl stroj v době poškození.

Zmatečnící stížnosti nelze přisvědčiti.

Byla-li cizí věc pachatelovým činem úplně zničena, takže ji nelze již opravit, rovná se výše škody hodnotě, kterou věc měla před poškozením. Tu lze po slyšení znalce zpravidla zjistiti bez obtíží. Jestliže však pachatel cizí věc nezničil, nýbrž jen poškodil, rovná se výše škody pachatelem způsobená zejména na majetku poškozeného, újmě dané rozdílem mezi hodnotou, jakou měla věc před poškozením a hodnotou, jakou má po poškození. Jen praktickou pomůckou pro zjištění tohoto rozdílu může býti výše nákladů, jichž je třeba k opravě věci. V počet mohou však přicházeti jen ony náklady, jichž je zapotřebí k takové opravě, již se zjedná ve všech směrech tentýž stav, v jakém byla věc před poškozením. Není-li to v tom kterém případě možno, poněvadž na místě poškozeného již upotřebeného materiálu pro nedostatek takového materiálu musí býti k opravě použito materiálu nového, může to míti význam jen pro rozsah povinnosti pachatelovy k náhradě škody podle soukromého práva, podle něhož by byl pachatel ovšem práv i z těchto s takovou opravou spojených vyšších nákladů, nikoli však pro posouzení jeho viny s hlediska práva trestního, pokud závisí na výši škody jeho činem způsobené. Kdyby byl správný opačný názor hájený zmatečnící stížností, závisela by otázka kvalifikace činu jako zločinu či přestupku po případě na čistě nahodilé okolnosti, zda v tom kterém případě lze opravu provésti materiálem opotřebeným anebo pro nahodilý nedostatek takového materiálu jen materiálem novým a tím ovšem ná-

kladem vyšším (srov. rozh. č. 1348, 3440 Sb. n. s. tr. a čís. 232 Sb. n. s. civ.).

V souzeném případě zjistil nalézací soud — a zmateční stížnost toto zjištění po formální stránce vůbec nenapadá —, že šlo o starší již upotřebený stroj, a dospěl-li na základě toho k dalšímu zjištění, stížností rovněž nenapadenému, že výše nákladů nutných k opravě stroje nepřevyšuje částku 2.000 Kč vzhledem k tomu, že nelze při výpočtu škody s hlediska trestního práva vycházeti z cen nových součástek, jak to učinil znalecký svědek, nepochybil po stránce právní, podřadiv čin obžalovaného toliko pod skutkovou podstatu přestupku podle § 468 tr. z.

Čís. 6053.

Obžalovaný je obviňován z jiného trestného skutku ve smyslu § 263 tr. ř., objeví-li se nové skutečnosti, z nichž proti němu vyplývá podezření z nového, dosud stíhatelného a do obžaloby nepojatého trestného činu.

Obviňování se tu sice může státi jakýmkoli způsobem, nestačí však každý podezřívající projev, nýbrž musí skutečně jíti aspoň o zřetelné, veřejnému žalobci ihned (bez dalšího) postřehnutelné obvinění.

(Rozh. ze dne 27. listopadu 1937, Zm I 926/37.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu, pokud jím stěžovatel uznán byl vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 199 a) tr. z.

D ů v o d y :

Zmateční stížnost, napadající rozsudek z důvodu zmatku č. 9 a), b) § 281 tr. ř., není opodstatněna. V § 263 tr. ř. se pod obviňováním z jiného trestného skutku rozumí objevení se nové skutečnosti, z níž vyplývá proti obžalovanému podezření z nového trestného jednání dosud stíhatelného a do obžaloby nepojatého se zřetelem na důsledky, které podle § 263 tr. ř. jsou spojeny s pominutím takové skutečnosti mlčením, nelze však každý, obžalovaného podezřívající projev považovati již za obviňování ve smyslu tohoto zákonného ustanovení (viz rozh. č. 1069 víd. sb., o němž se stížnost sama zmiňuje). Je sice přisvědčiti stěžovateli poukazujícimu na rozhodnutí čís. 1290 Sb. n. s., že obviňování z nového skutku se může stát způsobem jakýmkoliv, a že se k tomu formálních podmínek § 38 tr. ř. nevyhledává, avšak přes to musí skutečně jíti alespoň o obviňování zřetelné, státnímu zástupci ihned (bez dalšího) postřehnutelné (srov. čís. 1591 Sb. n. s.). Otázku, zda jde o obviňování takové, třeba si podle stavu věci zodpověděti v tom kterém případě zvláště.

Při hlavním přelíčení 1. dubna 1937 proti obžalovanému pro zločin podle § 99 a přestupek podle § 411 tr. z. vedeném udala svědkyně M., opravujíc svoji předchozí svědeckou výpověď: »Při svém vý-